

И съсъ прѣста си посочи
И буля ѿ да види.
Съзрѣхъ ся сички момци,
Сѣкій заприказва
За зли орли и орлици,
Кой що чудно помни.
Добри и той ся заглѣдва,
Аршина истърва;
Да го земни ся навежда,
А Дешка ся сепва.
Тя помисли, а чи Добри,
Сѣнката ѿ мѣри,
И захвана да трепери,
Кѣто листъ отъ вѣтри...
Два-та орла ся вѣяхъ
Единъ подиръ другій,
Високо ся издигахъ
До облака бѣлый.
Дигахъ ся 'се високо,
Зехъ да н' ся видѣтъ —
Изгуби ги всѣко око
Кой знай — дѣ ще идѣтъ?...

XXVII.

Сега Добри ся съглѣда,
Чи и момци-тѣ глѣдѣтъ —
Начумери китни вежди,
Да-но го съглѣдѣтъ.
Разлютено проговори:
„Мѣжки работете!“
Лѣка днесъ ще да ся свърши
Бързайте юнашки
„Проклѣта е тѣз' сутрѣнъ,
Пенчо проговори,
„Разсърди ся тѣз' гадина,
„Тя вѣщо ще стори....
„Ето Пенчо ся разболя
„И Цвѣтко продума,